sein. — 2) *sich betrüben, neidisch sein.* — Mit अभिसम् *sich betrüben über, beneiden;* mit Acc.

ज्वर 1) m. (adj. Comp. f. आ) *a) Fieber.* Bildlich von *Allem, was an Jmd* oder *Etwas zehrt.* Personificirt in den mannichfachsten Formen. — *b) das an der Seele zehrende Fieber, Seelenschmerz, Betrübniss, Trauer.* — 2) f. आ Hariv. 10918 fehlerhaft für ज्रा. — 3) Adj. scheinbar MBh. 13, 3464, wo die v. l. भृशज्वर hat.

ज्वरत्तय m. *Costus speciosus* Cit. bei Utpala zu Varâh. Bṛh. S. 78,1.

ज्वरघ्न 1) Adj. *Fieber vertreibend* Karaka 6,3. — 2) *m. *a) Cocculus cordifolius* Râǵan. 3,6. — *b) Melde, Chenopodium* Râǵan. 7,127.

ज्वरधूमकेतु m. *eine best. Mixtur gegen Fieber* Bhâvapr. 3,32.

*ज्वरनाशिनी f. *Rubia Munjista* und *Cocculus cordifolius* Nigh. Pr.

ज्वरनिर्णय m. Titel eines Werkes.

ज्वरप्रलाप m. *das Phantasiren im Fieber* Kâd. 168,19.

ज्वरब्रह्मास्त्र n. *eine best. Mixtur gegen Fieber* Mat. med. 39.

*ज्वरकत्वी f. *Rubia Munjista* Râǵan. 6,194.

ज्वरहर Adj. *Fieber vertreibend* Karaka 6,3.

ज्वराङ्कुश m. 1) *ein Mittel gegen Fieber.* — 2) *Andropogon Jwarancusa.* — 3) Titel eines Werkes.

*ज्वराङ्गी f. *eine Art Croton* Râǵan. 6,163. वराङ्गी v. l.

ज्वरातीसार m. *Diarrhoe mit Fieber* Bhâvapr. 3,151.

*ज्वरान्त m. *eine* Nimba-*Art* Gal.

*ज्वरान्तक m. 1) dass. Râǵan. 9,17. — 2) *Cathartocarpus fistula* Râǵan. 9,45.

ज्वरापह 1) Adj. *Fieber vertreibend* Karaka 6,3. — 2) *f. आ *eine best. Pflanze.*

*ज्वरारि m. *Cocculus cordifolius* Râǵan. 3,1.

ज्वराशनि m. *ein best. gegen Fieber angewandtes Mittel* Mat. med. 77.

ज्वरित und ज्वरिन् (Hemâdri 1,432,15) Adj. *fieberisch, fieberkrank* Karaka 6,3.

ज्वल्, ज्वँलति (episch auch Med.) 1) *hell brennen, flammen, brennen* (intrans. auch von Wunden), *glühen.* ज्वलित *flammend, glühend.* तृणेषु ज्वलितं त्वया so v. a. *du hast leichtes Spiel gehabt.* — 2) *leuchten.* ज्वलित *leuchtend.* — Caus. ज्वलयति und ज्वालयति 1) *in Flammen setzen, anzünden, glühend machen.* ज्वालित MBh. 3,1719 fehlerhaft für ज्वलित (vom Simpl.). Med. Gop. Br. 2, 5,5. — 2) *erleuchten.* — Intens. जाज्वलति und जाज्वल्यते (100,23) 1) *heftig flammen.* — 2) *stark leuchten, — glänzen.* Partic. जाज्वलित. — Mit अप, °ज्वलितम् Adv. *bei Licht* Âpast. Çr. 15,20,14. — Mit अभि *leuchten.* — Caus. °ज्वलयति und °ज्वालयति *beleuchten* Vaitân. 7,3. *erleuchten, erhellen.* — Intens. °जाज्वलीति *heftig lodern, — flammen* (uneig.). — Mit अव Caus. (°ज्वलयति und °ज्वालयति) *beleuchten.* — Mit अभ्यव Caus. °ज्वालयति *beleuchten* Gop. Br. 1,3,11.12. — Mit उद् *in Flammen herausschlagen, aufflammen.* — Caus. उज्ज्वलयति und उज्ज्वा° (ausnahmsweise) 1) *in Flammen setzen, anzünden.* — 2) *erglänzen machen, erleuchten* Naish. 4,53. — Mit प्रोद् *hell aufglänzen, stark leuchten.* — Mit समुद् dass. — Caus. (°ज्वलयते) *in Flammen setzen* Gop. Br. 2,5,5. — Mit उप Caus. (°ज्वलयति) *anzünden.* — Mit प्र 1) *in Flammen gerathen, zu brennen anfangen, aufflammen.* प्रज्वलित *in Flammen stehend, brennend, leuchtend.* प्रज्वलिते *wenn es hell brennt.* — 2) *zu leuchten beginnen, aufglänzen.* — Caus. प्रज्वलयति und प्रज्वालयति 1) *anzünden, in Flammen setzen.* — 2) *aufklären.* — Mit अतिप्र *stark flammen, — leuchten* MBh. 7,166,41. — Mit अभिप्र *in Flammen gerathen.* — Mit संप्र dass. °ज्वलित *flammend.* — Caus. °ज्वालयति *anzünden.* — Mit प्रति *flammen, leuchten.* अतिप्रज्वाल v. l. st. प्रतिज्वाल. — Mit अभिवि *entgegenflammen.* — Mit सम् *flammen.* — Caus. संज्वालयति 1) *anzünden.* — 2) *erleuchten, erhellen.*

ज्वल m. *Flamme.* ज्वलानन Adj.

*ज्वलका f. *eine grosse Flamme.*

ज्वलत्त्व n. *das Leuchten* Ind. St. 9,155.

*ज्वलत्प्रभा f. *schwarzer Senf* Nigh. Pr.

ज्वलन 1) Adj. *a) brennend, brennbar. — b) leuchtend.* — 2) m. *a) Feuer.* — *b)* Bez. *der Zahl drei.* — *c) Aetzkali.* — *d) *Plumbago zeylanica.* Nach Nigh. Pr. *die Wurzel.* — 3) f. ज्वलना N. pr. einer Tochter Takshaka's. — 4) n. *das Flammen, in Flammen Stehen.*

ज्वलनकण m. *Funke* Mudrâr. 1,12 (3,4).

ज्वलनभू m. Patron. Kârttikeja's und Bein. Kumârila's.

*ज्वलनाश्मन् m. *der Stein* Sûrjakânta Râǵan. 13,207.

ज्वलन्त् 1) Adj. *brennend, leuchtend* u. s. w. — 2) m. *brennendes Feuer* Spr. 609. — 3) *f. °न्ती *schwarzer Senf* Nigh. Pr.

ज्वलन्तशिखरा f. N. pr. einer Gandharva-Jungfrau Kâraṇḍ. 5,11.

ज्वलमुखी f. N. pr. einer Gottheit.

ज्वलित 1) Adj. s. u. ज्वल्. — 2) n. *das Leuchten* Ragh. 8,53.

ज्वलितर् Nom. ag. *leuchtend.*

*ज्वलिनी f. *Sanseviera zeylanica* Râǵan. 3,8.

ज्वार् in नवज्वार्.

ज्वाल 1) m. *a) Licht, Fackel.* — *b) Flamme.* — 2) f. आ *a) Beleuchtung.* — *b) Belebung einer Flamme* Njâjam. 10,1,22. — *c) Flamme, helles Licht.* — *d) *angebrannter Reis.* — *e)* N. pr. einer Tochter Takshaka's.

ज्वालन n. *das in Flammen Setzen* Comm. zu Kâtj. Çr. 2,7,29.

ज्वालमालाकुल Adj. *ganz von Licht umgeben, hell strahlend* Taitt. Âr. 10,11,2.

*ज्वालाखरगद् m. und *ज्वालागर्दभक m. *ein best. Ausschlag* Râǵan. 20,30.

ज्वालाजिह्व 1) Adj. *eine Flamme als Zunge habend.* — 2) m. *a) *Feuer.* — *b)* N. pr. *α) *eines Wesens im Gefolge Çiva's. — β) eines Dânava. — γ) eines Krankheitsdämons* Hariv. 9559.

ज्वालाधज m. *Feuer.*

ज्वालानल Adj. रस m. *eine best. Mixtur* Bhâvapr. 4,31.

ज्वालामालिन् Adj. *mit Flammen bekränzt, von Fl. umgeben.*

ज्वालामुख 1) m. *a) eine Art Gespenst.* — *b)* N. pr. eines Brahmarâkshasa. — 2) f. ई *a) brennendes Erdöl* oder *Gasströmungen aus dem Boden* Bhâvapr. 2,84. — *b) eine Form der* Durgâ und N. pr. einer Oertlichkeit, wo dieselbe verehrt wurde und wo *Gas ausströmt,* Cunningham, Arch. Surv. 5,170. fgg. — *c) ein best. Zauberspruch.*

ज्वालामुखीमालिनी f. Verz. d. Oxf. H. 94,*a*,9.

ज्वालामुखीस्तोत्र n. Titel eines Werkes.

*ज्वालारासभकामय m. *ein best. Ausschlag* Râǵan. 20,30.

ज्वालालिङ्ग n. N. pr. eines Heiligthums des Çiva.

ज्वालावक्त्र m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Çiva's.

ज्वालिन् 1) Adj. *flammend* (Çiva). — 2) f. °नी mystische Bez. *des Lautes* व.

ज्वालेश्वर und °तीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha.

*क 1) Adj. *schlafend.* — 2) m. *a) ein best. Laut.* — *b) playing a tune, beating time.* — *c) ein von Regen begleiteter Wind.* — *d) ein Verirrter, eine verlegte Sache.* — *e)* Bein. Bṛhaspati's. — *f)* N. pr. eines Daitja-Fürsten. — *g)* = कण्टीश. — 3) f. आ *Wasserfall.*

कगकगाय्, °यते *funkeln, blitzen.*

कगिति Adv. = कटिति Prasannar. 5,15. 56,23.